

(§§ 914 a 974 obč. zák.). Žalovaná tvrdila, že účelem slevy bylo, vzhledem na dlouholetý přátelský poměr obou stran a na vzájemné ústupky, umožniti žalované kalkulaci pro státní dodávky na napouštění pražců při konkurenci, ježto byla žalovaná poukázána co do odběru dehtového oleje na žalobkyni jako jedinou tuzemskou výrobkyni a ježto žalobkyně se zavázala ministerstvu obchodu uspokojiti tuzemskou potřebu, tedy i potřebu žalované. Bylo-li účelem dohody o slevě umožnění kalkulace nabídkové ceny a tím i umožnění kalkulace s určitým výdělkem pro žalovanou, odporovalo by účelu dohody a úmyslu stran, by žalobkyně mohla libovolně slevu odvolati a zmařiti tak výsledek kalkulace žalované s určitým ziskem. Nižší soudy nezjišťovaly, jaký účel sledovaly strany při ujednání o oné slevě a nebylo zbytečno v tom směru vyslechnouti ředitele K-a a S-a, které žalovaná o této okolnosti nabízela, jak míní odvolací soud, ježto již slyšení svědci v tomto směru (o účelu slevy) nic podstatného ani neudali. Bylo-li účelem smlouvy o slevě umožnění kalkulace pro určité období dodávkové, byla žalobkyně povinna poskytnouti slevu pro toto období, před jehož uplynutím ji odvolati nemůže. Jde jen o to, zda se žalovaná vzdala nároku na slevu tím, že s výhradou shora uvedenou slíbila platiti cenu plnou. Tu pak správně odvolací soud neshledává ve slibu s onou výhradou vzdání se slevy vůbec. Ale neprávem soudí, že žalovaná musí plnou cenu platiti proto, že přijala změněnou nabídku žalobkyně s plnou cenou. Žalovaná ji sice přijala, ale s výhradou, a tvrdí, že tak učinila proto, že jinak učiniti nemohla, ježto bez slibu, třebas s výhradou, by byla zůstala bez výrobních prostředků k napouštění pražců, a musila se, ovšem s výhradou této okamžité nouze, podrobiti diktátu žalobkyně. Je-li toto tvrzení žalované správným a vykládá-li se ona výhrada slušně podle tvrzených okolností, jež ovšem dosud zjištěny nebyly, lze vyložit výhradu jen tak, že si žalovaná vyhradila uplatniti právo na slevu, až pomine její stav nouze. Proto nelze její přijetí s výhradou pokládati za naprostý souhlas s plnou cenou, nýbrž spíše za nesouhlas (čl. 322 obch. zák.). Ježto nebylo učiněno zjištění, k jakému účelu byla slíbena sleva podle úmyslu stran a za jakých okolností učiněna byla výhrada, by se mohlo posouditi, jaký měla smysl, je i v tomto směru řízení nižších soudů neúplné a bylo proto rozsudky nižších soudů zrušiti ve smyslu § 496 čís. 3 a § 513 c. ř. s. a naříditi, jak se stalo.

Čís. 8460.

Soudce není povinen vyzvati stranu, čekající před soudní síní, by vešla dovnitř a účastnila se jednání.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1928, R I 827/28.)

Procesní soud první stolice uznal podle žaloby rozsudkem pro zmeškání žalovaného. Odvolací soud zavrhl odvolání uplatňující zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s. Důvody: Bylo zjištěno,

že věc byla řádně vyvolána (§ 133 c. ř. s.) a že žalovaný v tomto okamžiku nebyl přítomen na chodbě před jednací síní. Proto nemohl býti soudcem vyzván, by vstoupil do jednací síně, nehledíc k tomu, že to není nikde předepsáno, a strany mají se dostaviti do jednací síně ve smyslu obsílky. Odvolací soud však zjišťuje dále, že v jednací síni byla věc znovu vyvolána, že pak zástupce žalobců navrhl vydání rozsudku pro zmeškání, že bylo řízení prohlášeno skončeným a vyneseno rozsudek.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Mylným jest právní názor stěžovatelův, že jest soudce povinen vyzvati stranu, čekající před jednací síní, by vešla dovnitř a účastnila se jednání. Podle § 131 c. ř. s. děje se vyrozumění žalovaného o stanovení roku a výzva k dostavení se k roku doručením obsílky a stejnopisu žaloby. Rok počíná vyvoláním věci (§ 133 c. ř. s.). Vyvolati nutno věc jen v jednací síni; není předepsáno, by se tak dělo též v čekárně nebo na chodbě před síní jednací. Kdo není v čase vyvolání věci přítomen v jednací síni, pokládá se za omeškalého a může proti němu k odpůrcovu návrhu vyneseno býti rozsudek pro zmeškání (§ 396 c. ř. s.). Není předpisu, že by soudce musil stranu, dlící mimo jednací síň, zváti ke vstupu do ní. Byl-li žalovaný, jak sám tvrdí, přítomen vyvolání věci na chodbě, ač toto není předepsáno, měl bez dalšího vyzvání vstoupiti dovnitř, neboť byl zván obsílkou do jednací síně, nikoli na chodbu před ní a vyvoláním věci byl uvědoměn, že začíná v jednací síni projednávání sporu, jeho se týkajícího, i když bylo současně více věcí vyvoláno. Právní názor odvolacího soudu, že první soudce si počínal zcela přesně způsobem zákona odpovídajícím, jest zcela správným a dlužno stěžovatele odkázati ke správným důvodům napadeného usnesení.

Čís. 8461.

Postoupený dlužník jest oprávněn namítnouti proti postupníku, že se postoupení pohledávky stalo jen na oko.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1928, Rv I 385/28.)

Žalobě postupníka proti postoupenému dlužníku o zaplacení peněžitě pohledávky o b a n i ž š í s o u d y vyhověly.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by o ní dále jednal a ji znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Dovolání, jež napadá rozsudek odvolacího soudu z dovolacích důvodů § 503 čís. 2, 3 a 4 c. ř. s., nelze, pokud jde o dovolací důvody čís. 2 a 4 § 503 c. ř. s., upřítí oprávnění. Žalovaný namítl již v řízení před